

Naučná stezka Karlovské bučiny

Lesní dopravní síť

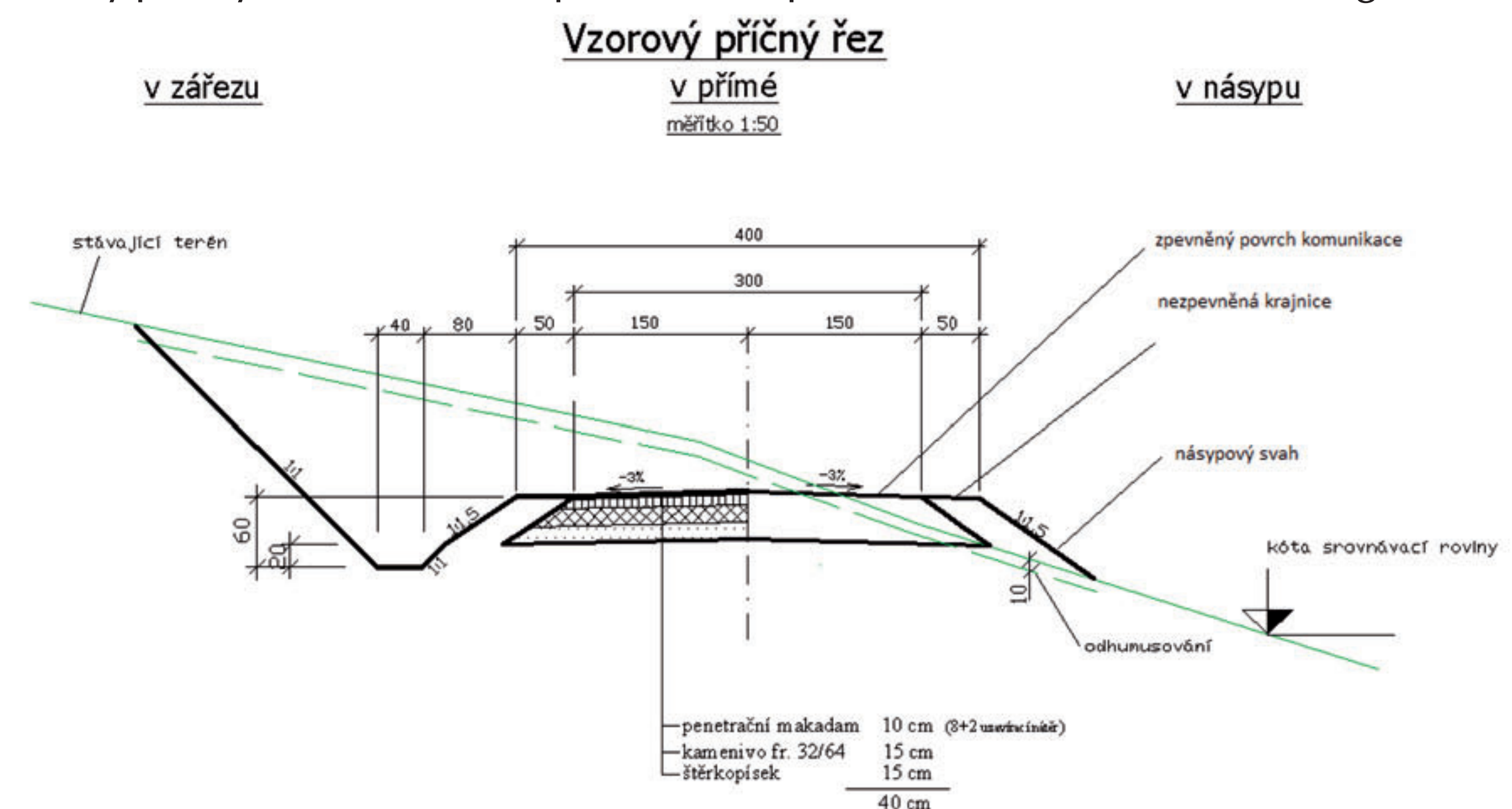
Lesní cesta je v pravidlech silničního provozu zmíněna jako účelová komunikace sloužící pro potřeby lesního hospodářství. Těmito potřebami je myšleno především zpřístupnění lesních porostů pro dopravní prostředky. Stav lesních cest je důležitým činitelem při provádění pěstebních prací, těžby a dopravy dříví, případně dalších činnosti souvisejících s hospodařením v lesích. V neposlední řadě umožňují také přístup požární technice k případným požárům. Dalším tradičním využitím lesních cest je turismus. Mnoho lesních cest, stezek a pěšin je značeno jako turistické trasy. V horských oblastech mohou sloužit i jako lyžařské magistrály, například v Krkonoších, či Jizerských horách. Lesní cesty spadají pod účinnost lesního zákona, a jakožto účelové komunikace spadají do práva bezplatného obecného užívání obvyklým způsobem a k obvyklým účelům pokud zákon nestanoví pro speciální případ jinak. Na lesní cesty se vztahuje obecný zákaz vjíždět do lesa motorovými vozidly. Tento zákaz se nevztahuje na vlastníka a nájemce lesa. Vlastník lesa je oprávněn ze zákazu udělovat výjimky.

Lesní dopravní síť odráží zvolený způsob obhospodařování lesa. Dnes se používají speciální lesní stroje zvané „harvestory“, v kombinaci s vyvážecí soupravou a dálničními kamiony. Pro srovnání s minulostí, kdy pro těžbu a přiblížení stromů stačil člověk s koněm či traktorem a pro odvoz byl použit nákladní automobil je znát zvýšení nároků na kvalitu a únosnost lesních cest. Z toho důvodu probíhá v současné době především rekonstrukce starých odvozních cest. Zlepšují se jejich odvozní parametry, jako je šířka, poměr stoupání – klesání, průměry zatáček a únosnost. Nové lesní cesty se budují pouze v špatně přístupných, či nepřístupných lokalitách. Při rekonstrukci a budování nových lesních cest respektujeme požadavky správ chráněných oblastí, odborů vodohospodářských, životního prostředí a dalších.

vzorový příčný řez vozovkou s povrchem z penetračního makadamu kategorie 1L

Termíny a definice lesních cest

lesní dopravní síť: dopravní zařízení všeho druhu sloužící k propojení lesních komplexů se sítí veřejných komunikací; součástí lesní dopravní sítě jsou i lesní skládky

lesní cesta: účelová pozemní komunikace, která je součástí lesní dopravní sítě

lesní odvozní cesta: zpravidla účelová komunikace vytvářející dopravní spojení uvnitř lesních komplexů; z dopravního hlediska zaručuje bezpečný celoroční nebo sezónní provoz

lesní přibližovací cesta: vždy jednoruťová účelová pozemní komunikace vytvářející dopravní spojení uvnitř lesních komplexů; zpravidla spojuje přibližovací linky s odvozními cestami

lesní přibližovací linka: součást lesní dopravní sítě, sloužící výhradně k vykládání vytěženého dříví z porostů a následnému přibližování; spojuje zpravidla porost s přibližovacími cestami nebo lesními skládkami; je vedena po neupraveném terénu bez odstranění vrchní vrstvy zeminy

lesní rozdělovací síť: síť přirozených a umělých linií (údolí, potoky, cesty, průseky apod.) ohraničující trvale jednotky prostorového rozdělení lesa

lesní skládka: upravená nebo neupravená skladovací plocha u lesní cesty, sloužící k přechodnému uložení, popř. druhování a manipulaci s dřívím před odvozem

podélný sklon lesní cesty: odklon povrchu vozovky cesty od vodorovné roviny ve směru staničení cesty, udáván v procentech; je-li hodnota podélného sklonu ve směru staničení cesty kladná – jedná se o stoupání, je-li záporná – jedná se o klesání.

krajnice lesní cesty: opora okrajů vozovky nebo provozního zpevnění; do rozšířené krajnice jsou osazována záchytná bezpečnostní zařízení a jiná vybavení cesty; podle konstrukce se rozlišují krajnice zpevněné a nezpevněné

svodnice lesní cesty: zemní, dřevěné, betonové nebo ocelové příčné odvodňovací zařízení, které odvádí povrchovou vodu z povrchu lesní cesty do příkopu nebo na terén pod cestu

cestní rigol lesní cesty: otevřené odvodňovací zařízení hluboké zpravidla méně než 15 cm, zpevněné betonovými tvárnicemi, kamennou dlažbou apod.; u lesních cest 3. a 4. třídy je možno navrhovat i rigoly nezpevněné – (zemní)

cestní příkop lesní cesty: otevřené odvodňovací zařízení hluboké více než 15 cm; podle tvaru příčného řezu se rozlišují příkop lichoběžníkový a trojúhelníkový; podle úpravy povrchu mohou být buď zpevněné, nebo nezpevněné

trativod, drenáž: kryté odvodňovací zařízení upravující vodní režim pod povrchem cesty a odvádějící vodu do jiného odvodňovacího zařízení.

Kategorizaci a statistickými údaji o lesních cestách se zabývá :

ÚSTAV PRO HOSPODÁŘSKOU ÚPRAVU LESA, Brandýs nad Labem - (UHÚL), organizační složka státu zřízená při ministerstvu zemědělství ČR.

Lesní cesty jsou definovány a rozděleny celkově na 6 skupin a to dle ČSN 73 6108 – lesní dopravní síť.

Lesní cesta 1.třídy – označení **1L** – cesta s celoročním provozem, s vozovkou umožňující zimní údržbu.

Minimální šíře 4m, max. podélný sklon 10% – 12% v krátkých horských úsecích.

Lesní cesta 2.třídy – označení **2L** – cesta umožňující sezónní provoz, povrch většinou ztuhnuté drcené kamenivo, či prašný –

v případě únosného podkladu. Minimální šíře 3,5m, max. podélný sklon 12%

Lesní cesta 3.třídy – označení **3L** – cesta sjízdná pro traktory a speciální přibližovací prostředky

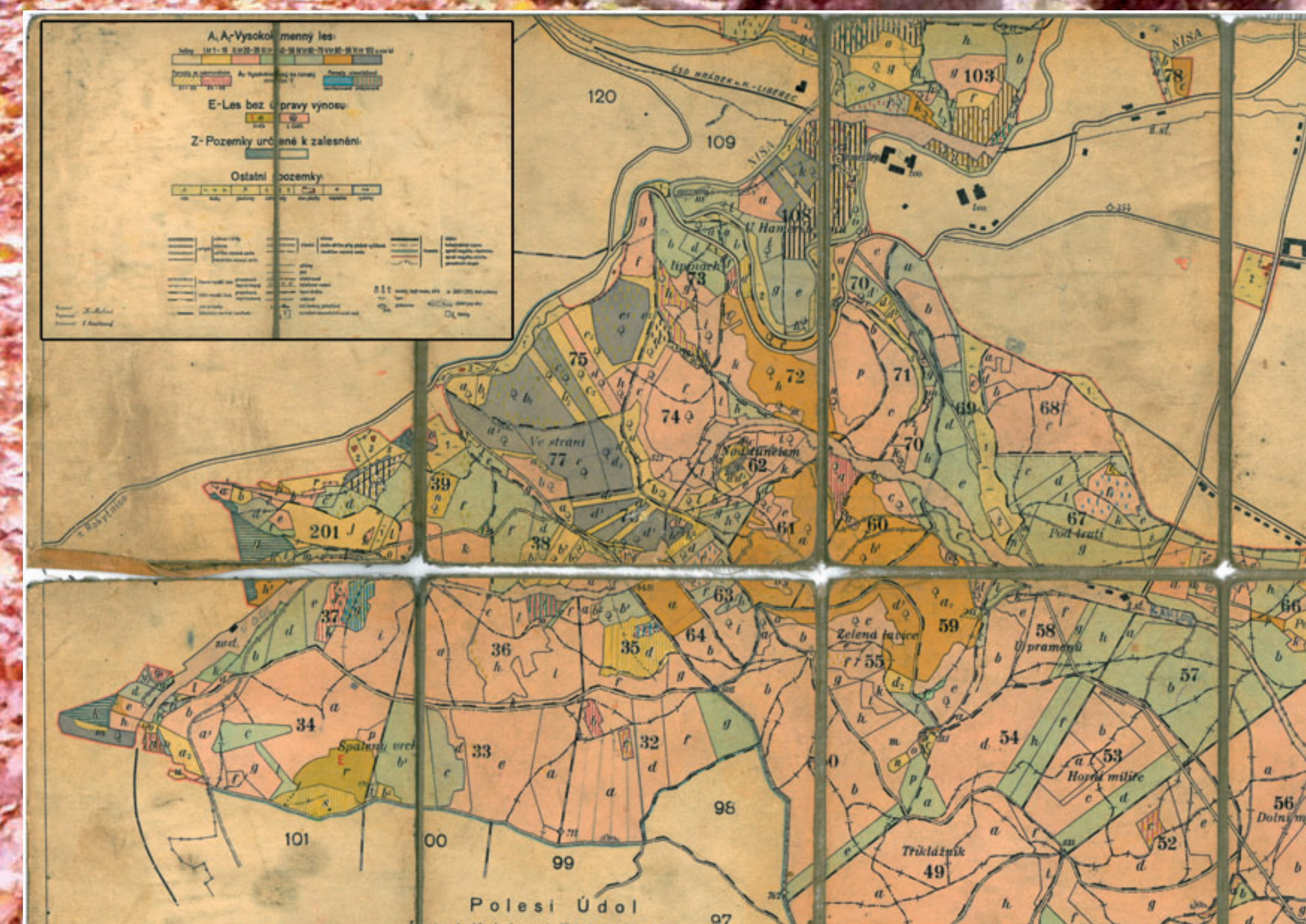
Min. šíře by neměla být menší než 3m, povrch může být provozně zpevněn, částečně zpevněn, či nezpevněn.

Lesní cesta 4.třídy – označení **4L** – přibližovací cesta, či linka pro stahování dřeva po spádnicí.

Min. šíře 1,5m, povrch nezpevněn, může být i s organickou vrstvou půdy.

Lesní stezky – navrhuje se dle účelu (cyklistická, jezdecká, pěší)

Lesní pěšiny – zřizuje se tak aby podchytila zajímavá místa. Povrch chodníků je výhradně přírodní (přirozené podloží, kámen, dřevo)

výřez porostní mapy z roku 1953